

HOMILIE VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 7 / ZO 8 JULI 2018

Jezus keert terug naar Nazareth, het dorp waar Hij is opgegroeid. Enige tijd eerder is Hij er weggegaan en begonnen aan zijn openbaar leven. Aan het meer van Galilea heeft Hij zijn leerlingen geroepen. Gewone vissers, hardwerkende mensen. "Kom en volg mij," heeft Hij tot hen gezegd en ze lieten hun netten achter en gingen met Jezus mee. Weldoende ging Jezus rond. Hij liet lammen lopen, blinden zien en doven horen. Van alle kanten kwamen de mensen naar Hem toe. Zij ervoeren Jezus als een Redder in hun menselijke noden. Maar Jezus wilde meer dan alleen hun wonderdoener zijn. Want het menselijke leed is er niet alleen vanwege ziekte en handicap. Zoveel leed is er ook vanwege de menselijke onverdraagzaamheid, hun onderlinge liefdeloosheid, hun jalousie en afgunst. Hun hebzucht. Het baas over de ander willen spelen. En daarom heeft Jezus ook een boodschap, die de mensen nieuw in de oren klinkt. Het is niet zoals de boodschap van de farizeeën en schriftgeleerden, want die houden zich alleen bezig met de uitleg van de joodse wetten en tot in de details omschrijven ze wat mag en niet mag. Maar ze spreken niet over het menselijke leven zelf en het lot dat mensen treft. Daarom weet Jezus mensen te boeien. Ze ervaren Hem als iemand die met gezag spreekt.

Natuurlijk zijn er meer mensen die ons kunnen boeien. Zij zijn bijvoorbeeld goed ter tale. Zij hoeven niet naar woorden te zoeken. Ze kunnen goed vertellen. Maar het kan ook mogelijk zijn, dat je graag naar iemand luistert, omdat hij in de gesprekken iets te zeggen heeft water toe doet. Het is niet zomaar de vlotte babbler, als wel het feit, dat de spreker in staat is om iets van het menselijke leven onder woorden te brengen, zodat je voelt: "Dat herken ik. Hij heeft het ook over mij." Deze mensen leiden je steeds verder binnen in wat ik zou willen noemen: de binnenkant van het menselijke leven: je eigen vragen, je eigen verdriet, je eigen pijn. Je eigen verwachtingen en idealen. Zij brengen daartegenover onder woorden wat, ondanks alles, het eigen leven zinvol maakt, wat waardevol is of bijkomstig. Zij wijzen aan waar het op aankomt, wat wezenlijk is voor iedere mens. Deze mensen zijn de denkers, die elke tijd nodig heeft.

Toch zijn deze mensen heel vaak wat omstreden. Hoe dieper zij gaan in hun verkenningen van de binnenkant van het leven, hoe meer zij ook kunnen rekenen op tegenstand. Wij kunnen het immers niet goed verdragen, als iemand ons denkpatroon ter discussie stelt. Zeker niet, als deze iemand vanuit een gelovige visie op het leven redeneert en daarom een aantal waarden verdedigt, die in ons dagelijkse leven passé lijken. Dan kan de kritiek bijzonder fel worden. Dan zijn mensen soms meedogenloos.

Het evangelie vertelt ons van soortgelijke ervaringen, die Jezus opdoet in zijn vaderstad Nazareth. Jezus keert terug in de plaats waar hij is opgegroeid. Ook te Nazareth verkondigt Hij zijn Blijde Boodschap. Waarschijnlijk heeft hij zich erop verheugd ook aan de eigen mensen zijn Blijde Boodschap te kunnen toevertrouwen. Maar zijn eigen mensen namen aanstoot aan die betweter Jezus. "Wat meent Hij zich. Hij is toch maar de zoon van..." Teleurgesteld verlaat Jezus zijn vaderstad weer, terwijl Hij zegt: "Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn eigen kring." Omdat Jezus een profeet was, omdat hij aan de fundamenteën van het menselijke gedrag kwam, daarom reageerden de mensen zo fel.

Als wij spreken over een profeet, dan denken wij al snel aan mensen die in de toekomst kunnen zien. Dat is een misvatting. In werkelijkheid is de profeet een bijzonder mens, omdat hij thuis is in twee werelden: Hij staat met beide benen in de wereld van zijn tijd. Hij kent zijn tijd. Hij kent de menselijke denkpatronen en gedragingen en is op geen enkele manier wereldvreemd. Maar ook leeft hij in grote verbondenheid met de wereld van God. Profeten hebben

de taak om beide werelden bij elkaar te brengen en onze wereld met God in contact te brengen, opdat wij Gods bedoelingen met mens en wereld leren kennen. Maar mensen gaan dit beschouwen als bemoeizucht. De mensenwereld wil haar eigen baas zijn. De profeet raakt aan die wereld en legt haar zwakheden en fouten bloot. Hij raakt zelfs aan het leven van de mens. Hij wijst op de consequenties van het geloof. Men beschouwt de profeet daarom als een lastig iemand. Van een profeet moet men zich ontdoen. Jezus is het niet anders vergaan.

Jezus was teleurgesteld om hun ongeloof. Zo eindigt het bezoek aan Nazareth. Hoe zou Jezus nu reageren, als Hij een bezoek zou brengen aan onze parochie? Vreugde en teleurstelling gaan meestal samen. De profeet Jezus, in wie Gods liefde ons zo nabij gekomen is, wordt ook nu afgewezen. Maar ondanks alles blijft er de uitnodiging om tot geloof te komen. God werkt niet met dwangmiddelen, maar via de mens Jezus van Nazareth, Gods Zoon. Zijn profetische boodschap klinkt ook nu. Mogen wij oog krijgen voor zijn profetische boodschap en haar waarde voor ons leven. Amen.